

4020

IZ ZT RSS

**Andreja Vukojević
najuspešniji u 2025.**

ZORAN BARBULOVIĆ

**Polako gradimo
klub sposoban
da osvaja trofeje**

AKTUELNO

**Korak napred
rukometašica
na svetskoj sceni**

NIKOLA JANEVSKI

**Ključ je u
kontinuitetu**

MAGAZIN ZAJEDNICE TRENERA
RUKOMETNOG SAVEZA SRBIJE
XXVI broj / decembar 2025.

AKTUELNO

"Orlovi" na novom početku

PRIZNANJE ZT RSS

Andreja Vukojević najuspešniji u 2025. _____ 03

INTERVJU BROJA: ZORAN BARBULOVIĆ

Polako gradimo klub sposoban da osvaja trofeje _____ 04-09

OSVRT NA SP ZA RUKOMETAIŠICE

Korak napred Srbije na svetskoj sceni _____ 10-15

PRIČA S POVODOM: NIKOLA JANEVSKI

Ključ je u kontinuitetu _____ 16-21

U SUSRET EP ZA RUKOMETAIŠE

"Orlovi" na novom početku _____ 22-27

POVODI

Krajino ime večno zapisano u istoriju srpskog sporta _____ 28-29

Andreja Vukojević najuspešniji u 2025.

Upravni odbor Zajednice trenera Rukometnog saveza Srbije doneo je odluku o proglašenju najuspešnijeg trenera u 2025. godini. Laureat je aktuelni trener RK Crvena zvezda, Andreja Vukojević, koji je imao sjajnu godinu kao šef stručnog štaba ŽRK Crvena zvezda. Pod vođstvom trenera koji je i u Izraelu osvojio

šampionsku titulu pre par godina, crveno-bele su ubedljivo došle do pehara namenjenih šampionu i osvajaču nacionalnog Kupa, ali i Super Kupa Srbije. Vukojević je, prvo kao pomoćnik u stručnom štabu, a kasnije i kao prvi trener dao veliki doprinos rezultatima koje postiže klub iz hale „Branislav Pokrajac“ na Banjici, tako da je nagrada otišla u prave ruke. ■

Impresum

Osnivač i izdavač: Zajednica trenera Rukometnog saveza Srbije, Tošin bunar 272, 11070 Beograd ■ Telefon: +381 64 8827 283 ■ E-mail: treneri@treneri-rss.rs
Broj žiro računa: 160-480967-50 ■ Za izdavača: Jova Pavlov ■ Glavni urednik: Života Bogdanović

Tekstovi: Života Bogdanović i Novo Bojičić ■ Dizajn i prelom: Novo Bojičić ■ Foto: Ivica Veselinov/RSS, Balkan-Handball.com, SRL, ZT RSS, RSS arhiva, IHF/ Kolektiff, Arkus liga

Elektronsko izdanje ■ Časopis izlazi tromesečno

Polako gradimo klub sposoban da osvaja trofeje

Ima pozitivnih stvari u srpskom rukometu u godini na izmaku, a jedna od njih je svakako vezan za grad bogate rukometne tradicije na istoku Srbije – Bor. Ženska ekipa Bora jedini je preostali predstavnik Srbije na međunarodnoj sceni, a sve to prati velika podrška gradskih i privrednih struktura, ali i običnih ljudi koji su u nekoliko navrata ove godine punili halu. O svemu tome razgovarali smo sa trenerom ŽRK Bor Zijin i selektorom ženske juniorske reprezentacije, Zoranom Kizom Barbulovićem.

Kako ste proveli ovu zimsku pauzu u kojoj je fokus svih ljubitelja rukometa bio na Svetskom prvenstvu 2025 u Holandiji i Nemačkoj gde je reprezentacija Srbije zauzela 12. mesto.

Pratili smo Svetsko prvenstvo, to je bila par nedelja tema broj 1. Nakon završetka prvog dela prvenstva imali smo dvonedeljnu pauzu, a onda započeli sa pripremama za nastavak koje ćemo kompletno sprovesti u Boru. Odigraćemo nekoliko kontrolnih utakmica protiv superligaša, a čeka nas i zaostala utakmica iz prvog dela sa Temerinom koju smo morali da odložimo zbog obaveza u EHF Kupu. Dvomeč sa Malagom svima je u fokusu, a mečevi su na programu u Boru, 23. i 24. januara. Sve su igralice u pogonu, zdrave, dodatno motivisane zbog svih tih dešavanja koja smo imali u prethodnom periodu. Sve to funkcioniše dobro, pokušaćemo u ostatku prelaznog roka da se pojačamo prvenstveno zbog domaćeg prvenstva gde su nam ambicije da se opet plasiramo u plej-of. Voleli bismo da napravimo iskorak dalje. Prošle godine stali smo na prvoj stepenici, a sada bi to značilo da dođemo do finala ukoliko se ukaže prilika. To su nam ambicije, zato i hoćemo da se pojačamo, šta može i koliko može. Nema nekog velikog izbora, ali pratićemo dešavanja i reagovati. Prva pozicija na kojoj je potrebno osveženje je levi bek ili na kraju krajeva, srednji. Na poziciji desnog beka imamo tri igralice Da Silva, Simonović, Suić, tri levoruke. Ukoliko bude nešto kvalitetno, uzećemo, kako bi se polako pripremali i za narednu sezonu.

Napravili ste veliki iskorak na međunarodnoj sceni, a penal drama protiv Slovana koja je Boranke odvela u osminu finala EHF Kupa dodatno je obradovala i zaintrigirala rukometnu i sportsku javnost. Kako vi na to gledate?

Posle te utakmice se ovde dešavaju čuda, svi su pali u neki trans, svuda se priča o rukometu, prosto je neizbežna tema. Sreću me ljudi na ulici, pitaju kada idemo za Španiju, kako ćemo igrati. Srećni su kada su čuli da ćemo obe utakmice odigrati ovde, a možda su nam veće šanse da prođemo. Priča se o rukometu na svakom koraku, od ulice, opštine, sportskog Saveza. I sam sponzor Zidín je pokazao veće interesovanje, prija sve što se dešava, sada treba iskoristiti ovaj trenutak. Što se tiče te pobeđe protiv Slovaninje,

ŽRK Bor Zijin gradi uspeh strpljivo i planski, oslanjajući se na stabilnu podršku grada i sponzora, bez preskakanja faza koje su nužne za dugoročnu dominaciju

bila je to slatka režija u neverovatnoj završnici u punoj hali i prelepoj atmosferi. Spremamo se za Malagu, daćemo sve od sebe da eliminišemo Špankinje. Bolje su od Hapoela i Slovana, ali imaćemo publiku iza sebe, verujem u još većem broju. Probaćemo da odemo što dalje. Naš cilj nije samo EHF Kup, već i domaće prvenstvo i Kup takmičenje.

Koliko je Bor blizu ili daleko od trofeja u srpskom rukometu i da li možete krenuti putem komšinica iz Zaječara koje su u svojoj eri čak četiri puta osvajale šampionsku titulu pre petnaestak godina?

Naše ambicije kranje jesu da dođemo do trofeja, ali u svemu tome ne želimo da pređemo 15 koraka odjednom. Naravno da bismo svi želeli da se desi što pre, ali ono što je realno u srpskom rukometu jeste da je Crvena zvezda favorit. Imaju najvalitetniju ekipu, pokazali su to u dosadašnjem delu prvenstva. Dok je Zvezda u ovom sastavu, dok su tako jake, šanse svih nas u Srbiji vode se kao minimalne. Videli smo da možemo da igramo protiv njih u Boru, ali potpuno je druga priča na Banjici. Do ove sezone nismo saznali da napadnemo Zvezdu u Beogradu. Biće to bitan ispit za nas u drugom kolu i nadam se da ćemo pokazati mnogo bolje partije u Beogradu neko do sada. Ako u tome uspemo onda možemo da se nadamo, ali to sada nije realno. Polako gradimo klub. Grad će sigurno i narednih godina ulagati u nas još više. I dalje puno radimo sa našom decom. Ne želimo da zapostavimo i nećemo sigurno taj segment, a polako gradimo ekipu koja će biti sposobna da se bori za trofeje.

Dugo ste u klubu, definitivno jedan od najdugovečnijih angažmana jednog trenera u srpskom rukometu. Bilo je puno uspona i padova, ispadanja, povratka u ligu, sada lepih momenata u Evropi. Da li je ovo taj najlepši momenat na klupi Bora?

Ovo jeste najbolji momenat iz više razloga. U ženskom rukometu sam od 2001. godine, otišao sam 2007, pa sam se vratio 2015. godine. Do pre dve godine, to su uglavnom bile sezone u kojima smo brinuli za status, uvek na nekoj klackalici, borba za opstanak, nikada ništa više što se tiče ambicija. Jasno je nama da nismo blizu Beograda, nismo imali dovoljno para, a nismo bili ni dovoljno organizaciono spremni da nešto uradimo. Od pre 2-3 godine se situacija bitno promenila. Grad, Zidín, ostali sponzori u gradu stali su iza nas. Imamo novu upravu koja je daleko agilnija, organizovanija i naravno da su rezultati morali da se vide posle određenog vremena. Sama razmišljanja u klubu i oko kluba su potpuno drugačija. Za naše uslove je dosta dobro, ima mesta da napravimo još bolju organizaciju, ali ide u dobrom pravcu i to ne želimo da požurujemo. Sazrevamo na svim poljima u svim segmentima. Smatramo da ćemo imati podršku Grada i u narednim godinama kao najuspešniji klub u regionu u prethodnom periodu. Želimo da budemo stabilni, pa i kada osvojimo trofej, da to ponovimo više puta, da Bor bude i ostane centar ženskog rukometa, da ne idemo drugim pravcem. Uostalom zaista imamo dosta naših devojčica iz kluba. One su razne kadetske i juniorske prerezntatike, sada neke blizu i pionirske reprezentacije. To grad

Uspeh u EHF Kupu i dramatični prolaz protiv Slovana probudili su grad, povećali interesovanje javnosti i dodatno motivisali klub da iskoristi trenutak za dalji razvoj

prepoznaje, zato nas ljudi i vole. Dovodimo igračice i sa strane to je neophodno, ali zaista želimo da našoj deci pružimo najbolje moguće uslove.

Bor je bio odličan domaćin i jako bitna tačka na mapi povratka ženske reprezentacije koja je u kvalifikacijama za Svetsko prvenstvo 2025 upravo tu eliminisala selekciju Slovenije. I Bor reprezentativkama, i reprezentacija Boru je izuzetno prijala, ljubav i emocije su bile obostrane.

To je bio pravi potez Rukometnog saveza Srbije, našeg kluba i celog grada koji je stao iza te akcije. O toj utakmici se još uvek priča na borskim ulicama. U samoj pripremi utakmice urađeno je puno na sređivanju dvorane koja je sada približena evropskim standardima. Sada sledi još faza koje će učiniti da borska hala zadovoljava sve ono što mora za organizaciju utakmica tog nivoa. Sama utakmica, atmosfera, kako se utakmica odvijala, to je zaista napravilo jedan bum. Dugo se pričalo, sada se spominje, a ima nagoveštaja da će reprezentacija naredne godine ponovo doći u Bor. Svi se raduju, svi pričaju, u klub je došlo nekoliko novih devojčica zbog svega što su doživele, a to je krajnji cilj. Popularizacija rukometa i uopšte animiranje dece za sport. Mi u klubu smo naučili mnogo stvari. Ljudi koji vode sportski centar naučili su kako se organizuju utakmice na visokom nivou. Želimo da budemo domaćini narednih godina, Bor je rukometni grad gde se jedva čekaju takvi spektakli. U hali je 3.200 stolica, sa teleskopskim tribinama kapacitet ide i do 4.500. Bio sam na akciji sa juniorskom reprezentacijom kada smo igrali protiv Slovenki, ali pričali su mi ljudi da se njih 300-400 vratilo kući jer nije moglo da uđe u halu, a da su navijači unutra

sedeli i na stepenicama. I same reprezentativke su govorile da odavno nisu igrale u takvoj atmosferi.

Kako se odvija sezona u ARKUS ligi, ko je prebacio, a ko podbacio?

Svaka sezona donosi nešto novo. Neka predviđanja su tačna, ali mnoga i nisu tačna. Veliko iznenađenje, broj 1 je Naisa. Videlo se i u plej-autu prošle sezone da su promeili dosta toga u svojoj igri, ali niko nije očekivao da će biti ovako dobro. Čak su nesrećno izgubili bod u Rumi, mogli su da budu na 100%. Mi smo glat izgubili u Nišu, ta ekipa je osveženje i to me jako raduje jer nema jakog rukometa u Srbiji bez Niša kao centra. Žao mi je što Jagodina i Indija nisu više na onom nivou iz prethodnih godina. Šta se događa, šta je razlog, da li su se ljudi umorili i zasitili, besparica, svakako se vidi silazna putanja. Potrebni su nam jaki i stabilni klubovi. Raduje pojavljivanje mog Bora. Tu je i Ruma, dosta organizovan klub sa velikim ambicijama. Dobro je da se u tom delu Srbije pojavio jedan takav klub. Pazova pokazuje konstantnost, uvek je tu, možda im treba nešto malo da budu u prve dve, imaju dobru ekipu, mogu da uđu za plej-of. Žao mi je što se šabačkom Medicinaru dešavaju

.....

stvari koje se dešavaju. Medicinar ima školu rukometa, pa ako se i desi da ispadne, vrlo brzo može da se stabilizuje jer ima svoje kvalitetne dece i to mu je veliki plus. Pozitivno sam iznenađen i Napretkom. Jedva su ostali u ligi, ali to se pokazalo kao dobar potez, jer nam treba superligaš iz tog dela. Znamo svi šta je Napredak bio nekada. Zvezda je favorit broj 1 za trofeje, a mi se, uz par ekipa, nadamo da bismo mogli da im poremetimo te planove. Biće interesantan plej-of, ali i borba da se ne završi u plej-autu. To daje dodatnu draž. Videćemo kako će ekipe izaći iz zime, ko se kako spremio, šta će ko da dovede, da se pojača. Nažalost, opšte gledano kvalitet je

u blagom padu, ali nadam se da će svi polako da zausstavimo taj trend i vratimo na bolje.

Spomenuli ste Medicinar. Koje su to tačke u Srbiji odakle izlazi najviše igračica unazad godinama?

Ono što je zabrinjavajuće je da praktično nema kluba koji ima sve selekcije koje su zastupljene kvalitetno u svim kategorijama. To ne postoji. Najbolji primer je Junior koji je slavio u sve tri kategorije do 12, 14 i 16 godina, ali su i u Ž16 igrale devojčice iz Ž12 i Ž14.

Prepuna hala, emotivna podrška publike i uspešna organizacija reprezentativnih utakmica potvrdili su Bor kao snažan centar ženskog rukometa u Srbiji

Ulaganje u sopstvenu decu, rad u mlađim kategorijama i dugoročna vizija ostaju temelj klupske i reprezentativne budućnosti, bez iluzija o brzim rešenjima

Znači ne postoji klub koji može da ima sve generacije u dovoljnom broju. Pored Juniora tu se pojavljuju Medicinar, Mladi Radnik, Sloga, Bekament, Radnički KG, Topličanin, i mi smo tu povremeno, Srem, Ruma, Temerin. Tu su i beogradski klubovi. Uglavnom odatle i dolaze reprezentativke u mlađim uzrastima. One kako sazrevaju prelaze u klubove Super A lige. Evidentno ima mnogo džepova praznih, Vranje, Leskovac, pa čak i Niš je u problemu što se tiče mlađih kategorija. Smederevo ima Radinac, ali nema grad, Zrenjanin, Subotica, Sombor, neki davni, jaki centri su se ugasi. Nema tu pomaka nekoliko godina. Kao neko ko radi kao koordinator u centralnoj Srbiji, tačno znam šta ima od devojčica i imamo problem jer nam je i deo Prijepolje, Užice, Požega, Novi Pazar, prazan. U Čačku nemamo ništa, to su neki centri koje bi trebalo da probudimo i uradimo nešto bolje. Zato nam se godinama pojavljuje ovih 7-8 klubova iz kojih crpimo sve.

Dva odlična rezultata u kadetskoj konkurenciji, šesta mesta na Evropskom i Svetskom prvenstvu, podigli su interesovanje javnosti za generaciju 2006 koju predvodite. Malo je falilo da se nađete i u završnici Evropskog prvenstva juniorki u Crnoj Gori, ali pad koncentracije i sportska sreća, uslovile su da na kraju završite kao 12.

U pravu ste, na tom Evropskom juniorskom se očekivao korak više, ali i zaključak je uslovljen nekim faktorima. Imali smo povredene igračice, neke su odustale zbog škole, bilo je prijemnih ispita za fakultete, a znamo i kakva je bila prethodna školska godina. Veoma malo treninga smo odradili u kompletnom sastavu. Uprkos tome, otvorili smo prvenstvo odlično, pobedile jednu Švedsku, koja je fenomenalna generacija koja će tek da raste. Uspeli smo da se plasiramo u glavnu fazu, a tamo nas je čekala najteža grupa sa svetskim i kasnije evropskim prvakinjama, Špankinjama i Nemicama. To što se desilo protiv Španije, ne mogu da kažem ni da je na jednu loptu, jer smo u tih par sekundi možda ostali i bez finala. Velika žalost. To su trenuci kada se izgubila kontrola, desilo se šta se desilo i to od najiskusnijih igračica, Činku

i Radović. Manjak sportske sreće je doveo da moramo u razigravanje od devetog do 12. mesta, a znate kada se doživi ovako nešto, tragedija, koliko je nekome do igranja dalje. I pored toga odigrali smo korektno, završili kao 12. Ono što je važno u priči da će te devojke dobiti šansu u seniorskoj konkurenciji. Još je rano, ali verovatno će pojedine da se nađu na spisku. Moramo to da uradimo da bismo ih ispratili, da ne gube korak za drugima, vodećim ekipama. Moramo da radimo dodatno i još kvalitetnije. Raduje me dolazak Andree Lekić kao menadžera, Tanje Šarenac koja je vrhunski stručnjak u oblasti fizičke pripreme. Ideja o testiranju je potekla od njih. Iza toga slede nove akcije, naročito sa Tanjom Šarenac i to nam je potrebno da spremni dočekamo Svetsko prvenstvo. Potrebno je da se nadograđuju i kada dođu do nekog seniorskog uzrasta uhvate neko četvrtfinale, polufinale. Za to moramo pametno da radimo. Čeka nas veliki rad sa tom generacijom, zato je pravi trenutak da počnemo. Svi želimo dobar rezultat i na Svetskom prvenstvu narednog leta. Ne želimo da obećavamo, niti da pretimo nikome. Sigurno nismo u TOP 4 u ovom trenutku, ali možemo da poremetimo neke stvari. Poslužiće nam taj turnir i da vidimo gde je ova selekcija na izlasku iz mlađih kategorija i da napravimo dobru procenu za određene igračice i njihovu budućnost.

Dugo ste angažovani u mladim kategorijama, možete da date pravu procenu potencijala koji imamo i koji tek nadolazi...

Radio sam sa generacijom 2004, dosta smo ih se odrekli u nekom trenutku. Ta generacija ima zaista nekoliko perspektivnih igračica koje mogu da budu u reprezentaciji, da pruže nešto dobro. Da se vratimo korak unazad, ova generacija 2008 je možda perspektivnija od 04 i 06, ali pričati o perspektivi i nečemu što treba u seniorskoj reprezentaciji to je druga dimenzija. Imamo talenat i perspektivu, ali zašto nemamo rezultat kod seniorki, to je veliko pitanje. Moramo mnogo da radimo. 2010 godišnje je jako interesantno, krenulo se sa okupljanjima na vreme – zaključio je Zoran Kiza Barbulović razgovor za Magazin 40x20. ■

Korak napred Srbije na svetskoj sceni

Svetsko prvenstvo za dame, održano u Holandiji i Nemačkoj krajem novembra i početkom decembra, završeno je trijumfom reprezentacije Norveške. Najuspešnija rukometna selekcija u XXI veku savladala je Nemačku 23:20 u finalnom meču i tako došla do „triplete“, odnosno, poseda sve tri krune u svetskom rukometu nakon trijumfa na Olimpijskim igrama u Parizu leta 2024 i evropskog zlata osvojenog u Beču decembra iste godine. Finale je bila i poslednja utakmica jedne od najvećih rukometašica svih vremena, 45-godišnje golmanke ŽRK Crvena zvezda, Katrin Lunde, koja je stavila tačku na neverovatnu reprezentativnu karijeru novim zlatnim odličjem.

Turnir sa završnicom u Roterdamu gde je rasprodana AHOJ Arena sa 9.000 navijača svedočila ispisivanju novih stranica istorije ženskog rukometa, oborio je neke rekorde gledanosti u Nemačkoj gde je prvo finale njihovih rukometašica posle 32 godine gledalo više od 5.000.000 ljudi, a sjajne brojke zabeležene

su i u našem TV auditorijumu. Kumulativno gledano, šest utakmica reprezentacije koju je vodio Španac Huan Ignasio Prades gledalo je 4.337.000 gledalaca, a najviše meč sa Nemicama (1.045.000) koji je prenošen na RTS i TV Arena Sport.

Reprezentacija Srbije ostvarila je zapažen iskorak kada je u pitanju igra i konačni plasman. Najbolje srpske rukometašice završile su kao dvanaeste što je pomak od devet mesta u odnosu na prošlo SP 2023. Naša selekcija je posle tri godine „crne rupe“ na velikim takmičenjima bez pobede nad evropskim selekcijama (EHF EURO 2022, SP 2023 i EHF EURO 2024), bila uspešna i došla na 60 minuta od četvrtfinala, u čemu je sprečila selekcija Crne Gore u poslednjem meču na turniru.

Novi stručni štab na čelu sa selektorom Pradesom, izmenjen menadžment reprezentacije u kome su se našle naše srebrne reprezentativke, generalni menadžer svih reprezentativnih selekcija Andrea Lekić i direktorka nacionalnog tima Sanja Damjanović, povratak iskusnih igračica poput Katarine

Krpež Šlezak i Dragane Cvijić, sve je to doprinelo da igra, rezultat i utisak budu mnogo bolji nego što je to bilo u prethodnih nekoliko godina.

Najveća razočaranja Svetskog prvenstva 2025 bile su skandinavske selekcije Danske i Švedske. Dankinje su, posle dva evropska finala u nizu ostale bez polufinala na velikom takmičenju i završile kao pete. Šveđanke su najavljuvale pohod na medalju, a završile su kao petnaeste na svetu. Holandija je na krilima domaćih navijača bila blizu medalje, a Francuska je skliznula sa svetskog trona osvojenog pre dve godine porazom u polufinalu od Nemačke. Najbolje plasirana selekcija van Evrope bio je Brazil na poziciji broj 6.

Mečevi Srbije na SP 2025

Srbija – Urugvaj 31:19 (15:10)

Štuttgart – Dvorana: Porše arena. Gledalaca: 2000.

Konačan plasman na SP 2025

Zlatna medalja	Norveška
Srebrna medalja	Nemačka
Bronzana medalja	Francuska
4. mesto	Holandija
5. mesto	Danska
6. mesto	Brazil
7. mesto	Mađarska
8. mesto	Crna Gora
9. mesto	Rumunija
10. mesto	Angola
11. mesto	Poljska
12. mesto	Srbija
13. mesto	Japan
14. mesto	Španija
15. mesto	Švedska
16. mesto	Austrija
17. mesto	Farska ostrva
18. mesto	Češka
19. mesto	Svajcarska
20. mesto	Tunis
21. mesto	Island
22. mesto	Argentina
23. mesto	Južna Koreja
24. mesto	Senegal
25. mesto	Hrvatska
26. mesto	Kina (P.R. China)
27. mesto	Paragvaj
28. mesto	Egipat
29. mesto	Urugvaj
30. mesto	Kuba
31. mesto	Kazahstan
32. mesto	Iran

Sedmerci: Srbija 4(2), Urugvaj 2(-). Isključenja: Srbija 8, Urugvaj 2 minuta.

SRBIJA: Radosavaljević, Lazić 2, Mandić, Tabak, Janjušević 2, Risović (pet odbrana, penal), Mitrović, Kocić 5, Jovović 4 (1), Skrobić 1, Petković (3 odbrane), Radević 3, Cvijić 3, Vukajlović 3, Garović 4.

URUGVAJ: Pesina, Grijeko 4, M. Barijero, K. Barijero 2, Šninka 1, Turner, Bianco 1, Gonzales, Fera-

27th IHF Women's World Championship 2025

Team cumulative statistics

SRB - Serbia

Shooting statistics

Player	G	P	Av.g.	Goals/Shots	Wing	7m	9m	6m	Break.	Fastbreak
AGBABA Jelena	5	4	0,20	1/3 33%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	1/3 33%	0/0 0%	0/0 0%
CVIJIĆ Dragana	6	6	4,80	29/36 81%	0/0 0%	2/2 100%	1/1 100%	23/29 79%	1/1 100%	1/1 100%
GAROVIĆ Sara	6	5	1,80	11/22 50%	0/0 0%	0/0 0%	3/9 33%	0/1 0%	6/10 60%	2/2 100%
ILIC Marijana	1	1	0,00	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
JANJUŠEVIĆ Andela	6	6	1,50	9/16 56%	0/0 0%	0/0 0%	1/4 25%	1/2 50%	6/8 75%	1/2 50%
JOVOVIĆ Jovana	6	6	3,60	22/39 56%	0/0 0%	3/5 60%	6/17 35%	1/2 50%	11/14 79%	1/1 100%
KOČIĆ Tamara	6	4	1,00	6/8 75%	5/7 71%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	1/1 100%
KRPEŽ-SLEZAK Katarina	5	5	4,40	22/31 71%	10/14 71%	8/12 67%	0/0 0%	1/2 50%	1/1 100%	0/0 0%
LAZIĆ Emilija	6	5	1,00	6/10 60%	0/0 0%	0/0 0%	2/4 50%	0/1 0%	3/4 75%	0/0 0%
MANDIĆ Tamara	1	1	0,00	0/1 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/1 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
MITROVIĆ Vladana	5	1	0,00	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
PETKOVIĆ Gordana	6	6	0,00	0/1 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
RADEVIĆ Dunja	6	3	1,00	6/8 75%	5/6 83%	0/0 0%	0/0 0%	0/1 0%	0/0 0%	1/1 100%
RADOSAVLJEVIĆ Sanja	5	5	0,80	4/12 33%	3/9 33%	0/0 0%	0/0 0%	1/1 100%	0/0 0%	0/1 0%
RISOVIĆ Jovana	6	6	0,00	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
SKROBIĆ Jovana	6	6	4,30	26/51 51%	1/1 100%	0/2 0%	22/39 56%	0/2 0%	2/6 33%	0/0 0%
TABAK Dunja	4	1	0,00	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/0 0%
VELIČKOVIĆ Teodora	3	3	0,60	2/4 50%	0/0 0%	0/0 0%	0/1 0%	0/0 0%	2/3 67%	0/0 0%
VUKAJLOVIĆ Aleksandra	6	6	2,10	13/21 62%	0/0 0%	3/4 75%	3/4 75%	2/2 100%	5/11 45%	0/0 0%
Total	6	26,10	157/263	60%	24/37 65%	16/25 64%	38/80 48%	30/46 65%	37/58 64%	7/9 78%

Goalkeeper statistics

Player	G	P	Av.g.	Goals/Shots	Wing	7m	9m	6m	Break.	Fastbreak
ILIC Marijana	1	1	2,00	2/8 25%	1/3 33%	0/2 0%	0/0 0%	0/0 0%	0/1 0%	1/2 50%
PETKOVIĆ Gordana	6	6	4,10	25/102 25%	3/16 19%	1/10 10%	4/17 24%	6/15 40%	9/38 24%	2/6 33%
RISOVIĆ Jovana	6	6	6,00	36/117 31%	7/26 27%	8/17 47%	9/15 60%	3/11 27%	8/38 21%	1/10 10%
Total	6	10,50	63/227	28%	11/45 24%	9/29 31%	13/32 41%	9/26 35%	17/77 22%	4/18 22%

ri 1, Hergatkrozina, Pesina 2, Golda (5 odbrana), Gičion, Modernel, Kampos 5, Estman 3.

Srbija – Island 27:26 (19:13)

Štuttgart – Dvorana: Porše arena. Gledalaca: 5.000. Sedmerci: Srbija 5 (4), Island 4(4). Isključenja: Srbija 10, Island 6 minuta.

SRBIJA: Radosavljević 4, Krpež-Šlezak 6, Lazić, Tabak, Agbaba, Janjušević, Risović (4 odbrane), Mitrović, Kocić, Jovović 4, Skrobić 5, Petković (6 odbrana, sedmerac), Radević, Cvijić 5, Vukajlović, Garović 2.

ISLAND: Asgeirsdotir 6, Magunsdotir 2, Renotudotir, Elijadotir, Horkelsdotir 4, Tomson, Helgado 3, Erlingdotir, Magunsdotir 2, Gudmundotir 1, Asmundotir, Jensdotir 1, Odesdotir 1, Gudmundotir, Jonsdotir.

Nemačka – Srbija 31:20 (17:10)

Štuttgart – Dvorana: Porše arena. Gledalaca: 5.527. Sedmerci: Nemačka 2(-), Srbija 3 (1). Isključenja: Nemačka 8, Srbija 18 minuta.

NEMAČKA: Griselc 1, Engel 1, Antl 1, Tomajer, Smit 2, Kune 1, Vogel 3, Lot 3, Vačer, Maidhf 2, Dol 8, Behrend 1, Hauf 4, Filter, Von Pereira 1, Leušter 3.

SRBIJA: Radosavljević, Krpež-Šlezak 1, Lazić 2, Tabak, Agbaba, Janjušević, Risović, Mitrović, Kocić, Jovović 3, Skrobić 2, Petković, Radević 1, Cvijić 5, Vukajlović 4, Garović 2.

Srbija – Španija 31:29 (17:19)

Dormutnd – Dvorana: Vestfahlenhalen. Gledalaca: 1000. Sedmerci: Srbija 3(2), Španija 9(6). Isključenja: Srbija 4, Španija 10 minuta.

SRBIJA: Krpež-Šlezak 5, Lazić, Tabak, Agbaba, Janjušević 2, Risović, Mitrović, Kocić 2, Jovović 7, Skrobić 5, Petković, Veličković 1, Radević, Cvijić 4, Vukajlović 5, Garović.

ŠPANIJA: Vegu 1, Guterez 2, Ečevera 2, Somaza 1, Arkos 4, Tapčeta, Delgado 11, Gasama 1, Fernandez 1, Erauskin 1, Alvarez 2, Defo 1, Arojo, Benoteha 2, Prades, Morales.

Srbija – Farska ostrva 31:31 (16:14)

Dortmund – Dvorana: Vestenhalen. Gledalaca: 3000. Sedmerci: Srbija 3(3), Farska ostrva 7(4). Isključenja: Srbija 10, Farska ostrva 6 minuta.

SRBIJA: Radosavljević, Krpež-Šlezak 8, Lazić 2, Agbaba, Janjušević 4, Risoivć, Mitrović, Kocić, Jovović 3, Skrobić 8, Petković, Veličković, Radević, Cvijić 6, Vukajlović, Garović.

FARSKA OSTRVA: Petersen, Edholm 1, Ejstberg, Zachrisen, Mortensen, Johansen, Olsen, Hansen 5, Zachrisen, Grandeborg 6, Nolsej 4, Sven 4, Edholm, Vejhe 1, Mitun 10, Vardrum.

Srbija – Crna Gora 17:33 (9:13)

Dortmund – Dvorana: Vestenhalen. Gledalaca:

Idealna postava SP 2025

Golmanka	Katrin Lunde (Norveška)
Desno krilo	Emili Hovden (Norveška)
Desni bek	Dion Hušer (Holandija)
Srednji bek	Bruna de Paula (Brazil)
Levi bek	Emili Belk (Nemačka)
Levo krilo	Antje Del (Nemačka)
Pivot	Sara Bukti (Francuska)
Najbolja mlada igračica	Viola Lohter (Nemačka)
MVP	Heni Ela Rajstad (Norveška)
Najbolji strelac	Heni Ela Rajstad (Norveška) – 55 golova

10.000. Sedmerci: Srbija 6(3), Crna Gora 5 (3). Isk-ljučenja: Srbija 10, Crna Gora 10 minuta.

SRBIJA: Radosavljević 1, Krpež-Šlezak 1, Lazić, Ag-baba 1, Janjušević 1, Risović, Ilić, Kocić, Jovović 2, Skrobić, Petković, Veličković 1, Radević 1, Cvijić 5, Vukajlović, Garović 1.

CRNA GORA: Škerović, Marsenić 1, Mitrović 3, Jauković 7, Pletikosić 1, Godeč 1, Atingre, Trivić 9, Džaferović, Vukčević 4, Marsenić, Božović, Brnović 2, Tatar 5, Pavićević, Grbić.

**Individualni učinak
– Cvijić i Risović prednjačile**

Najbolji individualni učinak imale su najiskusnije igračice u srpskom timu. Iskusna kružna napadačica Dragana Cvijić bila je i prvi strelac tima sa 29 golova i procentom šuta od 81%. Iskusna Cvija bila je dominantna figura u odbrani i napadu sa presudnim uticajem na učinak tima.

Jedan od najboljih nastupa na velikim takmičenjima imala je još jedna devojka iz generacije osvajačice srebra u Beogradu na Svetskom prvenstvu 2013. godine. Jovana Risović na gol-liniji bila je pravi bedem sa 31% odbrana, a završila je turnir sa najvećim brojem odbranih sedmeraca.

**Rezultati Srbije
na velikim takmičenjima**

Reprezentacija Srbije vratila se među 12 najboljih selekcija na planeti. Od prvog nastupa reprezentacije na velikim takmičenjima 2008. godine na

Evropskom prvenstvu u Makedoniji, Srkinjama je to polazilo za rukom u Beogradu 2012. i 2013. godine, kao i u periodu od 2016. do 2019. godine, odnosno, na Svetskom prvenstvu 2021. Na poslednja tri takmičenja pre Svetskog prvenstva u Nemačkoj, rezultati su bili lošiji.

2008	EP	13. mesto
2009	SP	nije se kvalifikovala
2010	EP	14. mesto
2011	SP	nije se kvalifikovala
2012	EP	4. mesto
2013	SP	2. mesto (srebro)
2014	EP	15. mesto
2015	SP	15. mesto
2016	EP	9. mesto
2017	SP	9. mesto
2018	EP	11. mesto
2019	SP	6. mesto
2020	EP	13. mesto
2021	SP	12. mesto
2022	EP	15. mesto
2023	SP	21. mesto
2024	EP	21. mesto
2025	SP	12. mesto

Ključ je u kontinuitetu

Dobra kalendarska godina je iza Pančevačkog Dinama. Ekipe iz hale "Strelišće" nalazi se tik uz vodeći dvojac srpskog rukometa, aktuelne šampione Partizan, odnosno novosadsku Vojvodinu, osvajača Kupa Branislav Pokrajac. Najmlađi trener u superligaškom karavanu, 32-godišnji Nikola Janevski, u razgovoru za Magazin 40x20 rekapitulirao je godinu iza nas, govorio o planovima za budućnost i klupskoj filozofiji u kojoj je središte razvoj mladih igrača. Trener koji je od 2020. godine deo stručnog štaba Pančevaca, u letu 2024. dobio je šansu da postane šef struke i na tom ispitu je položio.

Dinamo je posle 13 odigranih kola sa dva boda zaostatka za vodećim dvojcem uz samo dva poraza na gostovanjima u Novom Sadu i Beogradu...

– Možemo da budemo zadovoljni. Nadovezaću se na prošlom sezonu. Bili smo u periodu tranzicije, mnogo novih mladih igrača, isto tako ja po prvi put u ulozi glavnog trenera. Bezbolno smo prebrinuli taj period, nije se osetilo na rezultatima, i to nam je bila podloga i početna tačka za sezonu 2025/2026. Uz praktično isti sastav završili smo polusezonu sa jednim porazom, ako se gleda kalendarski dva, od dve kvalitetnije ekipe od nas, Vojvodine i Partizana.

Često se u izjavama navodi da je Dinamo postao član trojke, sposoban da pomrši račune u borbi za trofeje. Koliko ste blizu ili daleko od toga?

– Stalno pričam momcima da sama situacija nameće neke ciljeve. Nije normalno da pretimo na startu sezone da ćemo nešto uraditi, ali situacija na današnji dan je takva da ćemo prezimiti sa dva boda manje od vodećih timova. Ako se nešto otvori, ako se pruži neka šansa, da li je to finale Kupa ili finale plej-ofa, naravno da ćemo dati sve

od sebe da je iskoristimo. Generalno, nama igrači imaju potpisane ugovore za sledeću godinu, biće vremena da se napravi analiza i procena, ali treba biti objektivan i realan. Ne bežimo od uloge koja nam se nameće, ali možda je stigla i ranije nego što smo očekivali. To je trenutno tako.

U 13 utakmica praktično je jedino prvo poluvreme u porazu od Vojvodine u Novom Sadu bilo odstupanje od standarda koje ste postavili...

– Slažem se u potpunosti. Ono što mi je jako bitno i što je meni kao treneru drago što smo te neke utakmice na teškim gostovanjima u Kragujevcu, Leskovcu i Šapcu odigrali najbolje. Nama su dve najubedljivije pobeđe u Leskovcu i Šapcu. Tu je najveći napredak, Dinamo nije u novijoj istoriji pobedio u Šapcu, a bile su jače postavbe koje su bile favoriti protiv Metaloplastike. Došli smo u situaciju da rešavamo ta teža gostovanja, neću reći rutinski, ali mnogo lagodnije nego što je to bila situacija do prošle godine. Imali smo loše poluvreme protiv Vojvodine, to nije pokazatelj. Meni je bitno da uvek ostanemo motivisani i da na ovaj način rešavamo utakmice u gostima poput navedenih. Ostaju neke boljke protiv slabijih timova koji dolaze u Pančevo, ali osnovno je pobediti i kada ne blistamo.

Kakve poruke trener

mora da šalje generaciju rođenoj u novom veku? Pomaže sigurno što se generacijski bliski...

– Dobro pitanje. Na ovakvu ekipu je možda i lakše što je trener malo mlađi. Pomaže sigurno što sam mlađi trener, roditelj, imam brata sličnih godina. Ovaj rad traži puno strpljenja i razumevanja. To je generacija koja voli da trenira, da radi, a najveći izazov vidim u tome da ih naučimo nekom profesionalizmu. Da nije rukomet samo trening, priprema, da moraš da barataš informacijama kada te trener pita. Sam proces rada i motiv nije sporan. Dobra stvar je to što je tu Luka Mitrović, on je produžena ruka na terenu. Ciljani smo ga birali da dođe, takva ličnost nam je trebala da bi mogli da odemo na stepen više.

Malo im je raširio vidike, deli saveite, iskusan i kvalitetan saigrač je jednako bitan kao i trener.

Kako vidiš individualni razvoj igrača? Da li ih hvalitet javno...

– Volim da pohvalim, nekada i da iskritikujem javno, ne vidim tu problem. Marko Tasić, živnuo je, išlo je malo sporije sa njim. On je momak koji nije imao lak put. Ogroman je napredak napravio Boško Stanisavljević, što igrom u odbrani, negde se ranije profilisao kao golgeter. Ovde je najbolji asistent, postao je srednji bek na desnom beku, od njega polazi dosta stvari. Čabrilo je unapredio igru sa pivotmen-

om, ranije je bio više bek individualac, golgeter, sada više igra za ekipu. Bekić je napredovao u odbrani. Za te mlade momke je i prirodno da napreduju u tim godinama kroz trening. Perović je u zrelih godinama odigrao najbolju sezonu u karijeri, Ilija Bogdanović igra fantastičnu sezonu. Meni kao treneru to puno znači da vidim da i momci u zrelih godinama dodaju nešto novo i napreduju. Za mlade je jasno, fizički stasavaju, iskustveno, idu svojim putem.

Odlučili ste se za mladi golmanski par – Ćirović (2000.) i Mijatović (2002.). Da li je to bio rizik, s obzirom da se klubovi uglavnom odlučuju na kombinaciju starijeg i mlađeg?

– To je najmlađi golmanski par u ligi. To je negde bila i moja odluka da probamo sa dva mlada golmana, s obzirom da smo imali Miću Kosanovića do prošle sezone. Početak nije bio najbolji, ali verovali smo u njih i davali im podršku. Kako je vreme odmicalo uhvatili su ritam, obojica su imali svoje dobre role. Mijatović je bio dobar u Vranju, Ćirović u Kragujevcu. To nije bila nepromišljena odluka, analizirali smo, pratili. Dovedi golmana od 33-34 godine, a da nije kvaliteta koji pravi razliku, to nismo hteli. Prebrinuli smo loš period, verovali smo u njih, vratili su nam na poslednjih par utakmica, imaju solidan učinak, to je najbitnije, to me raduje kao trenera. Dobro je za njih da brane u ekipi koja je blizu nekih završnica, da osete i neku vrstu pozitivnog pritiska. Neće biti drama ako Dinamo neće doći do trofeja, ali igrati u takvoj atmosferi je svakako plus za igrače.

Prijateljski turniri ne znače na rezultatskom planu, ali verovatno znače dosta mladim igračima, što smo mogli da vidimo u Ohridu kada ste odigrali odlične utakmice protiv Pelistera, Vardara, Trima...

.....

Dinamo Pančevo napreduje zahvaljujući stabilnosti u radu, dugoročnim ugovorima i strpljivom razvoju ekipe, što se pokazuje kao jedini realan put ka ravnopravnoj borbi sa jačim rivalima

Fokus na razvoj mladih rukometaša, uz jasno definisane uloge i podršku iskusnih pojedinaca, omogućio je individualni i timski iskorak bez naglih i rizičnih poteza

– Volim to i forsiram da igramo protiv najboljih ili boljih od sebe. Slušao sam Dugog Bojinovića u podcastu koji je govorio da i reprezentacija treba da igra protiv ozbiljnih protivnika kako bi mogla da se podigne u nekom narednom periodu. Taj stav apsolutno podržavam. Generalno, uvek imamo poteškoća posle turnira u Ohridu da momke malo kanališemo. Treba im predočiti da su prijateljske utakmice jedno, ali učešće na tim turnirima nam daje neverovatan benefit. Mogu da vide da vrede, ali da još uvek nisu postigli ništa ni napravili. Imaju podlogu i šansu za nešto, ali još uvek treba da rade jer tih dva gola protiv Vardara ili Trima su dostižna samo uz veliki rad. Jako je bitno da vide da taj Trimo ne može da nas pobedi sa drugom postavom, Pelister mora ozbiljnije da nas shvati da bi nas pobedio. Dokle god budem trener Dinama uvek ću forsirati da igramo protiv takvih ekipa jer je to način da napredujemo.

Kako igra Dinamo? Može li se to definisati u par rečenica? Koji je to stil ove ekipe koju vodiš?

– Ne volim termin „moderno“. Krasi nas energija, to je sigurno. Igramo na veliki broj napada, brzo. Pratimo te tendencije gde se igra puno 1 na 1, sa puno izolacija, treba prihvatiti rukomet koji se sada igra i po tome biram igrače koje dovodimo. Čvrsta odbrana, tranzicija. Da li smo izgledali uvek tako? Nismo. Protiv Partizana smo imali veliki broj povređenih igrača pa nismo mogli da izgledamo tako.

U stručnom štabu je i Aleksandar Blagojević, iskusni sportski direktor, koji je proveo 15 godina u Partizanu. Čini se da je situacija slična kao u klubu sa Banjice pre deceniju i po, kada su se crno-beli odlučili za mlad sastav sa mladim trenerom, tada Aleksandrom Brkovićem.

– To je Sale, veruje mladima dosta. Njegova uloga je takva da meni kao mladom treneru je dobra stvar

što imam njega pored sebe. Najzaslužniji je što sam dobio šansu. Bez preterivanja i lažne skromnosti, njegovim dolaskom u klub očekivao sam da ću dobiti šansu, verujući u svoje kvalitete i prethodni rad. Jako je bitno da je čovek svestan u kom rukomet ide pravcu i kod tih nekih razgovora i svega toga. Takve igrače i biramo. Ima jako bitnu ulogu. Klub je organizaciono napredovao u odnosu na prethodne godine, bukvalno od svega, uslova za rad, marketinški. Napravili smo tendenciju da u Dinamo dolaze mladi igrači željni napretka. Promenili smo kod Dinama. Ranije je Dinamo bio vezivan za dolazak iskusnih igrača i trenera. Napravljen je zaokret. Za mlade trenere i igrače nije mogla bolja situacija da se desi nego da nam Sale bude direktor. To je njegov prepoznatljivi pečat. Ulaganje u mlade i pružanje šanse.

Da li se već planira sezona 2026/2027? Koliko će promena biti i koliko uopšte Dinamo ima prostora za neki finansijski, samim tim, i kvalitativni iskorak?

– Finansijski ne možemo da pariramo Voši i Partizanu. To je činjenica, ali ne treba to ni stavljati u prvi plan. Ono što treba da budemo je kontinuitet u smislu sastava. Ti momci imaju dosta dugoročne ugovore. Ja imam dugoročni ugovor. Ono što je bitno jeste da zadržamo kontinuitet. Videli smo ove sezone da smo napredovali. To su ključne stvari koje moramo zadržati. Kontinuitet rada i sastava. Jedino na taj način možemo da pariramo boljima od sebe. I ti igrači koje budemo dovodili isto treba da budu potencijal sa višegodišnjim ugovorima. Možda ćemo nekada moći da prihvatimo borbu za trofeje. Mi ne možemo da budemo deo „velike četvorke“, kao što to postoji u Makedoniji. Ne mogu Partizan i Vojvodina da dovode igrače iz Bundeslige, a mi da ih dovodimo iz Crvenke. To ne ide u isti kontekst, ali nećemo da bežimo od toga da se žargonski rečeno potučemo i nekada ih pobedimo. To smo pokazali da možemo. Kontinuitet je ključ.

Siguran sam da je to put. Sporiji nego što to radi vodeći dvojac, ali treba prihvatiti realnost i reći da mi jedino kroz to možemo da napredujemo. Ne možemo da dovedemo tri-četiri TOP igrača i osvajamo trofeje. Nemamo tu mogućnost. Zadržati sastav sa što manje izmena.

Koliko se stručni rad spušta po vertikali od prvog tima do klupske Akademije. Pomoćnik ti je srebrni reprezentativac Miša Kostadinović...

– Uvezan je sistem dosta, pogotovo kroz akademiju, odnosno, drugi tim Dinama. Gledamo da taj sistem koji je u prvom timu, kroz igru u napadu i odbranu, implementiramo u drugi tim. To ide mnogo lakše jer je tu Miša

moj saradnik. Imamo i momke koji treniraju sa prvim timom. Približan je sistem. Što se tiče mlađih kategorija one su na dobrom nivou za srpske uslove. Sve ekipe su nam bile u završnici državnih prvenstava, završavale među najbolje četiri. To nije ni najbitnije, ali je bazični pokazatelj. Deca napreduju, pojavljujemo se na međunarodnim turnirima. I naša deca kao i prvotimci moraju da osele vršnjake iz Danske, Hrvatske, Francuske, na turnirima, samo tako se napreduje. Kroz kontinuitet i veliki broj utakmica ta deca mogu da napreduju.

Niste imali sreće sa žrebom u Evropi. Prošle sezone Beşiktaš, sada Karvina, ozbiljni rivali. Da li je međunarodna scena preveliki zalogaj za klub, kako gledate na to?

Iako rezultatski zahtevni, evropski mečevi i utakmice protiv jačih protivnika predstavljaju ključan faktor sazrevanja igrača, trenera i kluba u celini

– Neke preterane ambicije o kojima bi se pričalo, nemamo. Dobro je da budemo prisutni u evropskim kupovima. To nije alibi, ali pitanje je koliko možemo da igramo kao ekipa na dva fronta. Nismo imali sreće u žrebu, taj Beşiktaš i ova Karvina su jaki protivnici za nas, iako smo u 43. minutu u Češkoj imali tri napada za tri razlike. Posle toga je usledio pad. Prerano su nam došli rivali tog kvaliteta u Evropi. Ove sezone bismo bili bolji protiv Beşiktaša, ali sve u svemu, ako želimo da napredujemo kao klub, moramo da igramo Evropu. To je veliko opterećenje za budžet, ali i način da napredujemo. Igrači automatski napreduju sa svakim internacionalnim iskustvom. Pogledajte igrače Partizana, recimo Veljka Popovića, jednog od mojih omiljenih igrača. Koliko mu je igranje Lige Evrope donelo vidi se i po derbi utakmicama u domaćoj ligi koje rešava. Tako će napredovati svi, klub, reprezentacija, igrači, treneri.

Koji su načini edukacije trenera?

– Imam sreću da sam kao pomoćnik radio sa trenerima sa koji sam ostao u dobrim odnosima. Akim Komnenić, Nenad Kraljevski i Dragan Marković. Dobra stvar što nisam bio nosač table i šofer, nego

što sam bio saradnik koji je učestvovao u radu i taktičkim stvarima. Imao sam sreću da sam radio sa takvim ljudima, a znam mnoge trenere koji nisu imali takav status u svojim klubovima. Magdeburg je promenio rukomet. Benet Vigert me oduševljava. Nisu najbolji na svetu, nemaju najbolje pojedince, ali melju, pobeđuju sve, u „prajmu su“ kod Vigerta, pre i posle njega je pitanje. To je trener koji svima nađe ulogu. Damgard presedi pola sezone pa mu donese Ligu šampiona. Marko Bezjak je od umetnika postao odbrambeni igrač. Jonson sa 185 igra četvorku u odbrani. To je neka ekipa na koju bi voleo da moja liči. Imamo slične igrače, nemamo izrazite šutere. Voleo bih da igramo približan rukomet iako o upoređivanjima je izlišno govoriti. Ima još ekipa koje volim da gledam. Ko voli rukomet ne može da ne voli GOG. Sebe usavršavam dosta na polju psihologije. To nije budućnost, to je sadašnjost. Kako ide vreme, treneri će to više učiti nego čist rukomet. Završio sam DIF, odslušao sam te tri psihologije, ali to nije dovoljno za vreme koje ide. Usavršavam se seminarima, gledam i seminare iz drugih sportova. Sve to daje jednu širinu i pomaže da se shvati u kom pravcu sport ide – jasan je Nikola Janevski na kraju razgovora za magazin 40x20. ■

“Orlovi” na novom početku

Evropsko prvenstvo u rukometu za muškarce startuje 15. januara 2026 i igra se u tri skandinavske zemlje, sa 24 reprezentacije i četiri grada domaćina. Najbolji evropski rukometaši igraće u norveškom glavnom gradu Oslu, Malmeu i Kristianštadu u Švedskoj, dok će od preliminarne faze do finalnog vikenda legendarni danski BOXEN u Herningu biti pozornica na kojoj će se pisati nova stranica rukometne istorije. Upravo će u prestonici danskog rukometa, gradu sa najvećom dvoranom koja je već ugostila nekoliko velikih takmičenja, i reprezentacija Srbije igrati svoje mečeve u Grupi A, gde je čekaju selekcije Nemačke, Španije i Austrije.

Sistem takmičenja

Po dve najbolje reprezentacije iz svake grupe izboriće plasman u glavnu fazu takmičenja EHF EURO 2026. Reprezentacija Srbije će, ukoliko se plasira u glavnu fazu (TOP 12), ukrštati sa timovima iz grupe

A gde se nalaze selekcije Danske, Portugala i Rumunije, odnosno, dve najbolje selekcije iz grupe C gde igraju Francuska, Norveška, Češka i Ukrajina.

Glavna faza takmičenja je na programu od 22. do 29. januara.

Završni vikend održaće se u Herningu 31. januara i prvog dana februara.

Gonzales izabrao sastav

Pred “Orlovima” je težak zadatak da naprave iskorak na kontinentalnim takmičenjima predvođeni novim selektorom Raulom Gonzalesom, koji je svoj debi imao u EHF nedelji krajem oktobra kada je u Loznici odigran prijateljski meč sa Slovenijom.

Srbija - Slovenija 34:35 (18:16)

Loznica – Dvorana: Lagator. Gledalaca: 2000. Sudije: Boričić i Marković. Sedmerci: Srbija 5

(4), Slovenija 2 (2). Isključenja: Srbija 4, Slovenija 8 minuta.

SRBIJA: Cupara (9 odbrana), Jevtić 1, Cenić 4, Antonijević 1, Kojadinović 1, Ilić 3, Tasić 1, Ilić 2, Stankov, Mitrović 6, Nikolić 2, Popović 4, Čabrilović 3, Papović 2, Marsenić 4, Bomaštar.

SLOVENIJA: Baznik, Miličević 4, Janc 6, Tajnik 6, Vujović 1, Cehte 2, Kodrin 1, Makuč 3, Knavas, Horžen, Cokan 2, Milivić 1, Grbić 1, Svečko, Grošelj, Novak, Vlah 3.

Herning novi početak

“Grupa smrti” u Herningu podrazumeva da će najbolji srpski rukometaši odmeriti snage sa olimpijskim vicešampionima, Nemcima, kao i bronзанom selekcijom iz Pariza, Španijom, ali i reprezentacijom koja je na prošlom Evropskom prvenstvu u Nemačkoj 2024. godine bila pravi hit – Austrijancima (osmo mesto).

Grupe (preliminarna runda)

Grupa A (Herning): Nemačka, Španija, Austrija, Srbija

Grupa B (Herning): Danska, Portugal, Severna Makedonija, Rumunija

Grupa C (Oslo/Bærum): Francuska, Norveška, Češka, Ukrajina

Grupa D (Oslo/Bærum): Slovenija, Farska Ostrva, Crna Gora, Švajcarska

Grupa E (Malmö): Švedska, Hrvatska, Holandija, Gruzija

Grupa F (Kristianstad): Mađarska, Island, Poljska, Italija

Okupljanje državnog tima zakazano je za 25. decembar u Staroj Pazovi, a selektor Raul Gonzales je za predstojeći šampionat pozvao 21 igrača.

GOLMANI - Dejan Milosavljev, Vladimir Cupara, Andrej Trnavac, Luka Krivokapić

LEVA KRILA - Nemanja Ilić, Vanja Ilić

DESNA KRILA - Darko Đukić, Vukašin Vorkapić

•••••

Raspored Srbije

Datum	Satnica (CET)	Utakmica
15. januar 2026.	18:00	Španija – Srbija
17. januar 2026.	20:30	Srbija – Nemačka
19. januar 2026.	18:00	Austrija – Srbija

PIVOTMENI - Mijajlo Marsenić, Dragan Pešmalbek, Marko Jevtić

BEKOVI - Miloš Kos, Uroš Borzaš, Veljko Popović, Aljoša Damjanović, Stefan Dodić, Lazar Kukić, Uroš Kojačinović, Uroš Mitrović, Nikola Crnoglavac, Marko Tasić

Francuzi i Šveđani najuspešniji

Odigrano je ukupno 16 Evropskih prvenstava počevši od 1994. godine. Najuspešnija nacija na starom kontinentu je selekcija Švedske, koja je dominirala devedesetih, a trijumf u Budimpešti 2022. godine bila je peta zlatna medalja za reprezentaciju "tri krune" koja ima jedno najsajnije odličje više od Francuske. Francuzi su aktuelni osvajači Evropskog prvenstva iz Kelna 2024. godine, što je bilo njihovo četvrto zlato osvojeno u eri jednog od najboljih rukometaša svih vremena – Nikole Karabatića. Po dva zlata imaju reprezentacije Danske, Španije i Nemačke, a jednom, davne 1996. godine slavila je Rusija.

Godina	Finale	Rezultat
1994	Švedska – Rusija	34:21
1996	Rusija – Španija	23:22
1998	Švedska – Španija	25:23
2000	Švedska – Rusija	32:31 (2 P)
2002	Švedska – Nemačka	33:31 (P)
2004	Nemačka – Slovenija	30:25
2006	Francuska – Španija	31:23
2008	Danska – Hrvatska	24:20
2010	Francuska – Hrvatska	25:21
2012	Danska – Srbija	21:19
2014	Francuska – Danska	41:32
2016	Nemačka – Španija	24:17
2018	Španija – Švedska	29:23
2020	Španija – Hrvatska	22:20
2022	Švedska – Španija	27:26
2024	Francuska – Danska	33:31 (P)

Legenda: P – (Produžetak)

Sećanje na Beograd

Reprezentacija Srbije, odnosno, njene prethodnice Srbija i Crna Gora i SR Jugoslavija, propustile su tri Evropska prvenstva od 1994. godine. Na prvom najbolji srpski i crnogorski rukometaši nisu igrali zbog sankcija međunarodne zajednice usled ratova na prostorima bivše Jugoslavije. Šest godina kasnije, SR Jugoslavija poražena je u baražu za EHF EURO 2000 od reprezentacije Portugala, a za

EHF EURO 2008 u dvomeču bila je bolja reprezentacija Islanda.

Najbolji rezultat vezan je za turnir koji je Srbija ugostila 2012. godine, kada je u Beogradskoj Areni viđeno finale i poraz od Danaca, a generacija koju je predvodio selektor Veselin Vuković, okitila se srebrnom medaljom. Pamti se i bronzana medalja iz 1996. godine, kada je nacionalni tim predvodio legendarni Zoran Tuta Živković.

Osim osvojene medalje u Beogradu 2012. godine,

reprezentacija Srbije kao samostalna država, nije imala ni jedan plasman u TOP 10 na Evropskim prvenstvima do dan danas. Na prošlom EHF EURO 2024 u Minhenu u grupi sa reprezentacijama Islanda, Mađarske i Crne Gore, "orlovi" su osvojili jedan bod što ih je svrstalo na poslednje mesto, devetnaesto u konačnom plasmanu.

Raul Gonzalesu će ovo biti prvo veliko takmičenje sa "orlovima".

.....

Njegov sunarodnik Toni Đerona vodio je reprezentaciju na dva Evropska prvenstva (EURO 2022 i EURO 2024). Nenad Peruničić je bio u ulozi selektora na EHF EURO 2020, a Jovica Cvetković na EHF EURO 2018. Reprezentaciju je u Poljskoj na EHF EURO 2016 predvodio Dejan Perić, a dve godine ranije na klupi je sedeo Vladan Matić.

Srebrna medalja na EHF EURO 2012 osvojena je sa Veselinom Vukovićem. Selektor na EHF EURO 2010 bio je Sead Hasanefendić, što je bio i debi samostalne Srbije na kontinentalnim prvenstvima.

Selekciju Srbije i Crne Gore je na EHF EURO 2004 i EHF EURO 2006 vodio Veselin Vujović. Zoran Tuta Živković je bio na klupi 1996, 1998 i 2002. godine.

Godina	Država/ime tima	Plasman
1994	SR Jugoslavija	/
1996	SR Jugoslavija	3. mesto
1998	SR Jugoslavija	5. mesto
2000	SR Jugoslavija	/
2002	Srbija i Crna Gora	10. mesto
2004	Srbija i Crna Gora	8. mesto
2006	Srbija i Crna Gora	9. mesto
2008	Srbija	/
2010	Srbija	13. mesto
2012	Srbija	2. mesto
2014	Srbija	13. mesto
2016	Srbija	15. mesto
2018	Srbija	12. mesto
2020	Srbija	20. mesto
2022	Srbija	14. mesto
2024	Srbija	19. mesto

Svi mečevi Srbije na EHF EURO

Reprezentacija Srbije na Evropskim prvenstvima odigrala je 33 utakmice. Upisala je sedam pobeda, šest remija i 20 poraza.

EHF EURO 2010 (Grupa B)

Island – Srbija	29:29 (15:11)
Srbija – Danska	23:28 (9:15)
Austrija – Srbija	37:31 (15:18)

EHF EURO 2012

Preliminarna runda

Poljska – Srbija	18:22 (11:7)
Srbija – Danska	24:22 (12:10)
Slovačka – Srbija	21:21 (6:13)

Glavna runda

Srbija – Nemačka	21:21 (7:12)
Srbija – Švedska	24:21 (14:11)
Srbija – Makedonija	19:22 (10:11)

Nokaut faza

Srbija – Hrvatska	26:22 (13:14) (polufinale)
Srbija – Danska	19:21 (7:9) (finale)

EHF EURO 2014 (Grupa C)

Srbija – Poljska	20:19 (13:9)
Rusija – Srbija	27:25 (14:14)
Srbija – Francuska	28:31 (12:17)

EHF EURO 2016 (Grupa A)

Poljska – Srbija	29:28 (14:15)
Srbija – Francuska	26:36 (16:19)
Severna Makedonija – Srbija	27:27 (13:13)

EHF EURO 2018

Preliminarna runda (Grupa A)

Hrvatska – Srbija	32:22 (14:9)
Srbija – Švedska	25:30 (10:16)
Srbija – Island	29:26 (12:12)

Glavna runda

Srbija – Norveška	27:32 (17:17)
Srbija – Francuska	30:39 (12:19)
Srbija – Belorusija	27:32 (11:16)

EHF EURO 2020 (Grupa A)

Belorusija – Srbija	35:30 (16:15)
Crna Gora – Srbija	22:21 (11:10)
Srbija – Hrvatska	21:24 (10:8)

EHF EURO 2022 (Grupa C)

Srbija – Ukrajina	31:23 (17:11)
Hrvatska – Srbija	23:20 (11:9)
Francuska – Srbija	29:25 (16:7)

EHF EURO 2024 (Grupa C)

Island – Srbija	27:27 (11:10)
Srbija – Mađarska	27:28 (13:14)
Srbija – Crna Gora	29:30 (14:15)

Krajino ime večno zapisano U ISTORIJU SRPSKOG SPORTA

Ime Branislava Pokrajca ostaje večno upamćeno u istoriji srpskog i beogradskog sporta. Inicijativa Rukometnog saveza Srbije prepoznata od strane Grada Beograda urodila je plodom, a od 27. oktobra 2025. godine, najpoznatija rukometna dvorana u prestonici u okviru Sportskog centra "Voždovac" nosi ime Branislava Pokrajca, legendarnog Kraje.

Jedini čovek u srpskom sportu koji je ujedinio titule olimpijskog šampiona kao igrač i trener (1972. i 1984.) dobio je zaslužen mesto i stao uz najveća trenerska imena poput Ranka Žeravice i profesora

Aleksandra Nikolića, čija imena nose čuvene beogradske hale.

Na svečanosti ispred hale na Banjici okupile su se razne generacije rukometaša i rukometašica koje sui na ovaj način htele da odaju počast treneru koji je umnogome zadužio srpski i svetski rukomet.

Predsednik RSS, Božidar Đurković je prilikom svečanog i istorijskog trenutka istakao:

– Izuzetno smo ponosni i srećni što će od banjička dvorana ubuduće nositi ime po profesoru doktoru Branislavu Pokrajcu, čoveku koji je puno zadužio jugoslovenski i

srpski rukomet. On je jedini koji je uspeo da objedini titule olimpijskog prvaka kao igrač i trener i to je zaista nešto vredno svakog divljenja. Rukomet mora prema svojim legendama da se odnosi na pravi način i ovo je za celokupnu javnost veliki dan koji moramo da pamtimo. Pokrajac nas je sve zadužio i ovo je mali dug koji mu vraćamo – istkao je Božidar Đurković.

Pored uspeha na terenu, prof. dr. Branislav Pokrajac stekao je i zvanje akademskog građanina, a koliko je bio poštovan na Fakultetu za sport gde je i predavao, najbolje govori podatak da je jedan amfiteatar godinu dana posle njegove smrti poneo njegovo ime. ■

Ko je bio profesor Pokrajac?

Prof. dr. Branislav Pokrajac (Beograd, 27. januar 1947 – Beograd, 5. april 2018) bio je jedan od najznačajnijih ljudi u istoriji jugoslovenskog i srpskog rukometa – vrhunsko levo krilo, olimpijski šampion kao igrač (Minhen 1972), a potom i selektor koji je osvojio olimpijsko zlato kao trener (Los Angeles 1984).

Igračka karijera

- Rukomet je počeo da trenira kao učenik Pete beogradske gimnazije.
- Igrao je za ORK Beograd, Crvenu zvezdu i Dinamo Pančevo.
- Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 180 puta i postigao 510 golova.
- Osvojio je olimpijsko zlato 1972, kao i dve bronzne na svetskim prvenstvima (1970, 1974).
- Dva puta je bio član tima IHF-a.

Trenerska karijera

- Kao selektor Jugoslavije osvojio je srebro na SP 1982 i zlato na OI 1984.
- U kasnijem mandatu predvodio je SR Jugoslaviju do bronzne na SP 2001 u Francuskoj.
- Radio je i u klubovima i selekcijama u zemlji i inostranstvu.

Akadska karijera i stručni rad

- Diplomirao je, magistrirao i doktorirao na beogradskom fakultetu sporta/fizičke kulture, sa temama iz rukometa.
- Bio je univerzitetski profesor i autor brojnih stručnih radova, te predavač na seminarima i edukacijama za trenere.

Nasleđe

- Kup Srbije nosi naziv "Kup prof. dr. Branislav Pokrajac" od sezone 2019/2020.
- Dvorana na Banjici od 27. oktobra 2025. nosi ime "Prof. dr. Branislav Pokrajac".

Detalj sa meča Svetskog prvenstva za rukometašice